

5549 1 April 1892: Eneſte Beh af Jælleſubv. Indſt. ang. Lovf. om Statsbanefat. ved Viborg. 5550

ingen Tvivl om, at den kommer til, at koſte et ſtørre eller mindre Beløb, jeg antager ikke, at de 200,000 Kr., der er Tale om, ville ſtaa til. Jeg tror, at det ærede Medlem, der ſiſt havde Ordet, har Ret i, at det vil fordre betydelig ſtørre Pengeſumme, og naar man ſaa ſenere ſkal til at flytte Stationen, vil det medføre, at en ſaadan Flytning bliver betydelig koſtbarere end nu. En Ting kan ikke lades ude af Betragtning, og det er, at ved at følge Landſtinget, kommer man til at tage den lange Linie i Forbindelſe med Naleſtrup Banen, og det vil have til Følge, at Statskaſſen vil komme til at tabe en ikke ringe Sum Ar efter Ar, naar den ſkal overtage Driften af Naleſtrup Banen. Naar endelig det ærede Medlem gjorde opmærkſom paa, at man af den Grund ſkulde gaa til Landſtingets Opfattelſe, at Landſtinget næppe vilde forandre ſin Stilling, forekommer det mig, at man har nogen Grund til at nære Haab om, at der kan ſke en Forandring, i hvert Fald er det lige ſaa henſynſfuldt at forudsætte, at Landſtinget vilde komme Folketinget i Møde, og der er jo fra den ærede Ordførers Side gjort opmærkſom paa, at der ikke er noget ſærligt foregæret ved, at Sagen udsættes det halve Ar. Jeg kan derfor ikke andet end støtte hans Anbefaling og anmode ærede Medlemmer om at ſtemme for Folketingets Indſtilling i Dag. Hvad Sindsſygeanſtalten angaar, vil det viſt ikke være nyttigt, at drage den ind i Debatten. Jeg har ikke under Debatten i Jælleſubvalget ſaaet det Indtryk, at den Side af Sagen ikke ogſaa har ſin Betydning, og at dette ſtore Spørgſmaal jo ogſaa vilde ligge ſin naturlige Løsning nærmere, naar vi kom til Flytningen, end hvis vi ikke kom til den. Jeg ſkal dermed anbefale at ſtemme for Folketingets Flertals Indſtilling i den Forviſning, at det i ſig ſelv er rigtigſt og bedſt og i det Haab, at vi, naar Afgørelſen en Gang kommer, maa naa til, at det ogſaa kommer til at vinde Sejrr, ſaaledes at det i ſin Tid kan blive en Rigsdagsbeſlutning, at Viborg Station ſkal flyttes, ſaaledes ſom Folketinget har vedtaget flere Gange tidligere.

A. Nielsen: Jeg ſkal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger lige over for det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valg-

fres (Buſt). Det ærede Medlem var ſaa venlig at oplyſe mig om, at Landſtinget vedtog Begravelſen af denne $\frac{1}{4}$ Million, for at blive ved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfres, (Scharlings) Udtryk, med 24 Stemmer mod 18. Det er ikke i mindſte Maade noget Beviſ for mig, den Oplyſning virker aldeles ikke imponerende paa mig. Hvis Landſtinget ikke i Dag var mere fuldtalligt til Stede, og det lykkes med 24 Stemmer mod 18 at ſaa Folketingets Affattelſe vedtaget, ſaa vil jeg indrømme, at det var meget godt for os. Med Henſyn til det, at vi ſkulle gøre denne Egen daarlig Tjeneste, da ſtal jeg derom bemærke at, ſom det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) bemærkede, denne Egens Befolkning har gennem ſin lokale Repræſentation, Amtsraadet, ved at tilbyde hyderligere 25,000 Kr. i diſe Dage, beviſt, i hvilken Retning den mener, Interellen gaar. Og hvad ſaa i øvrigt det angaar om at gøre en Tjeneste med at paatage ſig Anſvaret for at gøre noget eller undlade at gøre noget, ſaa mener jeg, at det ærede Medlem maa undſkyldes, naar det ærede Medlem fra Viborg Amts 2den Valgfres (Klein) og jeg, ſom repræſentere de to Kreje, der i førte Række ere intereſſerede i det, tilraade dette Ting med os at tage Anſvaret for at ſøge ved en Udsættelſe mulig at bevæge Landſtinget, kan det ærede Medlem driſtig lægge ſit Anſvar til ogſaa. Hvad det angaar, at det er givet, at Landſtinget ikke vil forandre ſin Stilling til det Spørgſmaal, ſaa kan jeg ikke i Landſtingets tidligere Holdning ſe det mindſte, der tyder paa, at noget ſaadant er givet. Naar man ſer paa Landſtingets Holdning i Ejor og i dette Djeblif, er der lige ſaa ſtor Svingning, ſom fordres for at komme over paa en anden Bop.

Indenrigsministeren (Inger ſlev): Jeg ſkal tillade mig at minde om, at Lovforſlaget om Uendringen af Forholdene ved Viborg Station blev fremſat lige ſtraks efter, at Rigsdagen var traadt ſammen, og jeg udtalte den Gang, ſom det ogſaa vil ſes af Motiverne i Lovforſlaget, at det var for at fremſkynde Sagen, for at komme til en endelig Ordning af Sagen hurtigere, end hvis man havde ſtillet Begøring paa Finansloven, hvor Bevillingen ſtod tidligere. Det